

DÍVEJ SE NEJEN OČIMA

Text | Irena Kintrová

Být pastýřem nebylo v biblických dobách a není ani dnes snadné. Staráte se o zvířata, která na vás spoléhají, ale nechťejí vždycky poslechnout. Musíte být pro ně autorita a vůdce. Jste závislí na počasí. Musíte být venku, ať pálí slunce nebo mrzne – fungujete jako meteorolog a otužilce. Když ovce nebo kozy onemocní, pomáháte jim, jako byste byli zvěrolékař. V noci je hlídáte jako ostraha, hledáte jim vodu k napití jako hydrolog, zkoumáte vhodnou trávu k pasení jako agronom. Putujete s nimi velkou dálku a spíte ve stanu jako nomád, vaříte na ohni jako skauti, stříháte vlnu jako kadeřníci. Ztracené ovce hledáte jako detektiv. Vyrábíte sýry jako mlékař, pečujete o jehňata jako chůva, chráníte ovce před dravci jako bojovník a nakonec je musíte mít rádi jako... no, jako... dobrý pastýř, jinak byste tuhle práci dělat nemohli.

Také podle toho vypadáte – unavení, špinaví, zaprášení, načichlí kouřem, zarostlí, nemytí – sotva je dost vody pro stádo, natož abyste se každý den sprchovali. Odpočinout si můžete až v zimě, kdy se ovce krmí ohromným množstvím sena, které jim předtím někdo jen tak mimochodem nasušil, že?

A teď si zkuste představit, že se vám takhle večer u ohně po celodenním trmácení ukáže zářící anděl! A kdyby jeden! Co byste řekli nebo udělali?

Lekli byste se? Nevěřili vlastním očím nebo se zlobili, že vás probudili? Kdo ví, kdo z vás by byl ochotný jít se podívat, jestli ten chlapík v rozsvícené košili s křídly mluví pravdu?

My pastýři jsme těm andělům tehdy uvěřili, protože to, co jsme viděli, se dotklo našeho srdce. A hned jsme se rozběhli, abychom se podívali, jak ten náš Spasitel vypadá.



O čem přemýšlel pastýř PŘEDTÍM, než se mu ukázali andělé?

A o čem přemýšlel POTOM?

